

Op de veiling Spiridon te Berlijn heeft het Antwerpsch museum de „Dans der Bruid” kunnen aankopen.

Het schilderij werd door den bekenden Belgischen hoogleeraar Hullin de Loo beschreven in zijn standaardwerk over Breughel als het nummer A 34.

Het is begrijpelijk: het paneel werd feestelijk te Antwerpen binnengehaald, al was de vreugde niet onvermengd. Immers, de bekende Dr. Max Friedländer meent het schilderij niet authentiek.

Thans prijkt het paneel in het Breughelzaaltje, dat opgepropt hangt met werk van de zeer verdienstelijke zonen.

Het schilderij is een ruime, evenwichtige compositie, wemelend van driftig leven, broeiend van beweging. Het charmeert door zijn algemeene totaliteit, door de innigheid van het koloriet: rood, bruin, groen, al eens een veegje geel. Wentelend en verglijdend in elkaar boeien deze kleuren het oog buitenmate. De voorste figuren: dansende koppels, een muzikant, een paar achterwaarts getroffen toeschouwers zijn meesterlijk behandeld. Zij getuigen van den fellen waarnemer; den Boeren-Breughel van de legende. Men staat hier voor een werk van den scherpen teekenaar, welke met ongemeene vaardigheid typen neerzet en volkomen doet leven. De „Dans der Bruid” behandelt een bekend thema: een woelig huwelijksfeest. Er wordt gekust, geflikkerd, gedronken en er is geëten in hevige mate. Er is wat op te zien! De bruid, welke hetzelfde figuurtje is als deze van het bekende bruilofstmaal, staat heelemaal niet op het voorplan en is in den wirrelenden loop nauw te onderscheiden.

Het paneel is niet geheel gaaf. Het bovenste gedeelte, het Brabantsch landschap, is van jongen datum. Men moet een vermolmde plank vervangen hebben. Er zijn overschilderingen gebeurd. Ze weg te nemen zal een delikate taak zijn....

LODE ZIELENS.

